

Una de Kabretes al Caucas (Geòrgia)

Així és el nostre planeta :tan polit si viu a lloure, i tan fràgil ... (joan miquel oliver)

EL LLARG CAMÍ CAP A TBILISI

Palma, Barcelona, Ucraïna, Tbilisi !!!!!

I després perquè l'endemà: comença l'espectacle !!!!!

CAMÍ A SHATILI I fonda

Uns 150 km. de res per unes carreteres de res i de tot....

De bon matí, amb fam als ulls sortirem cap a cercar el Davtis Jvari Pass i els seus 2676 metres que ens havíem d'endinsar a la zona de Khevsureti

Coneguérem que ens havien enganyat tota la vida:

Els cotxes NO duen el volant a la dreta perquè condueixin per l'esquerra, nooooo !!!, és perquè són més barats !!!!

Poc a poc, entre polseguera, amb els ulls ben oberts al desconegut, ens anàrem avesant als nous paisatges, pobles, gents i colors que anaven variant cap a una manera de veure la vida molt distinta a la que (de moment...) ens és pròpia.

un cafè i una aturada sempre són motiu per conèixer persones i gaudir de la rialla !!

Els mals vicis arriben a tot arreu,
brrrrr..., però vols menjar i deixar el mòbil !!!!

I arribarem a **Shatili** (1400 metres), a prop de la frontera amb Txetxènia, al fons del profund **barranc d'Arghuni**. Érem a les muntanyes del gran Caucàs !!

. Més 60 torres s'agrupen per crear una única cadena de fortificacions que havien de resguardar els seus habitants...

Estirarem les cames, que ens ho agraiem de valent, i ensumarem fins que trobarem on podíem tastar la cervesa del país i com es pot apreciar a les imatges robades la trobarem....

Sa PETITA, no sabem com sí... ni com no, va perdre part de la seva bossa de menjar... fou un moment difícil per ella i pel grup que molt preocupats cercàrem i cercàrem sense aconseguir el nostre propòsit.

*Per ventura fou cosa dels cicles solars,
o pot ser el flux estrany de la lluna remota...*

CAMÍ A KHONISTCHALA

De bon matí les cames ja ens preniem el trot I LES BOTES REIEN: havia arribat el moment on finalment ens havíem de confondre amb la natura.

Ben aviat vérem tenyir de pols les botes!!!.

Caminàrem menjant-nos el dia a la vora del riu **Andakistskali** i gaudint de tot allò que se'ns passava per davant la mirada.

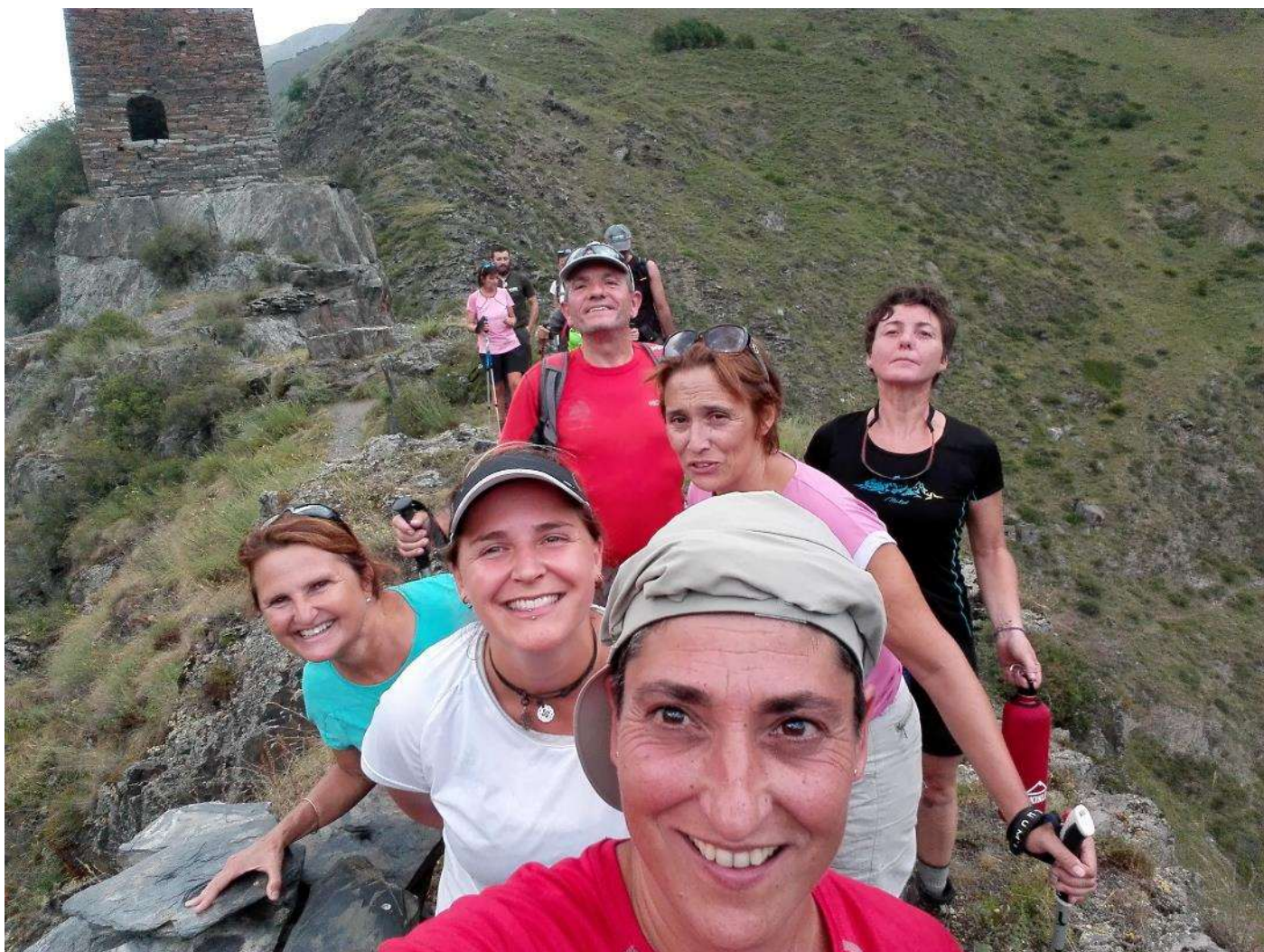
Férem amics cans i cavalls i sorprenentment, com d'amagat, a **Anatori**, davant els nostres ulls un ossari humà

TANDEBÓ AQUESTS OSSOS PODESIN CONTAR LA VIDA PER AJUDAR-NOS A SER MES SAVIS

MUTSO (1550 m.) "diuen que els habitants adoraven l'arcàngel Broliskalo i eren membres de l'exèrcit dels sagrats, guardians d'un fabulós tresor que avui en dia encara roman amagat en aquestes muntanyes"

Per què rèiem...??? Ahhh, a peu de poble hi ha cervesa

què fa aquesta kabreta ???

Després ens perseguí la pluja i coneguèrem de prop la seguretat dels ponts

Arribàrem a KHONISTCHALA (1750 m.), fonda i nones !!

CAMÍ DE KHDOTANI

El matí ens va dur al primer contacte amb la neteja al riu d'aigua grisa i gelada.
Després ens posàrem les cametes al coll i per amunt per amunt a ensumar els 3000 metres.

Després d'una important i cargolada pujada, que ens menjàrem amb fondes ALENADES, caragolet a caragolet..., envoltats per les mirades dels 4 mils,... arribàrem al campament fronterer de les crestes de **Kidhotani** (2650 m.): ningú havia dit que fos fàcil !!!!!

A la pregunta de "on anem ara?" la resposta que podíem donar sempre era la mateixa "veus aquest coll, idò darrera...".

Ens aturàrem a prendre forces i entre rialla i rialla vèiem venir els niguls.... Ai déus meus !!!

Allò si que fou una KALABRUIXADA KABRETA DE RECORANTA PARELL DE PUPUTS VIUDOS !!!!

Dormírem festejant els 3 mils metres, no cal dir que feia un fred de mil dimonis, i descobrírem el SACHA

ATSUNTA PASS

De bon matí les històries de la nit passada són moltes, però hem de dir que els agraciats amb una tenda massa petita, un sac massa fred o una dormida xunga aguantaren estoicament les bromes del destí.

La pedra negra i el pendent ens demanà de l'esforç per fer-nos amb el **Pas d'Atsunta (3431 m)**, que separa les regions de Khsureti i Tusheti

I el férem KABRETA !

L'alegria de la feina feta és ben evident

CAP A KAVAKHIDI

Després d'emmalisar-nos amb la visió de tantes i tantes muntanyes del Caucas que ensumen els Déus, començarem la davallada gaudint de jugar amb el mar de pedra negra.

N'Eva ja poder riure a gust: el mal d'alçada s'havia esvaït quasi del tot !

Poc a poc valls i rierols s'obrien als nostres ulls

No sé molt bé que va fer sa Petita...

I el riu gros: **Kvakhidistskali** es feu també present i després de cercar la millor manera de passar-lo ens férem amb el campament de Khvakhidi.

Ens férem ben nets al riu **gris** i anàrem a cercar una cosa que els nadius anomenaven **cervesa** però que donem fe que es una casta rara de

suc de civada mesclada amb poma

CAP A CHESHO

De bon matí, amb les emocions a punt, caminàrem vorejant pastures amb la continua visió del riu i la companyia de les muntanyes del Caucas.

Abans de partir vérem com n'Andreu s'acomiadava del seu enamorat...

Record les mirades endavant i enrere gaudint del moment i del congost del riu.

A mig camí ens aturarem a fer **una sobressada de vedella...**
Unes imatges que sens dubte ens obliguen a la reflexió...

I continuarem la nostra caminada passant per llogarets semiabandonats com **Chontio, Girevi.**

Arribarem al poble de **Parsma**, un petit paratge on ja existeix certa civilització... (realment no sé si me fan enveja..)

Després d'un petit descans i qualque llevada DE BOTES, continuàrem la marxa cap a **Chesno** on ens allotjàrem a un confortable hostel familiar.

CAP A OMALO

Camí d'Omalo passàrem pel poble de **Dartlo** a uns 1850 m i on poguérem admirar les seves antigues torres.

Aquest poble es troba en plena "bombolla immobiliària" i abocada a convertir el seu poble en un lloc propi pels turistes... una vertadera llàstima del que els mallorquinets en coneixem, malauradament, les conseqüències.

"Els pobles hauríem de ser capaços d'avisar-se un a l'altre per evitar caure en els mateixos errors"

“ la avaricia mató al gato ”

i després de caminar per una costeruda i pesada carretera de terra cap a Omalo...

Peròoooo TOT ARRIBA !!

La millor dutxa del món amb aigua calenteta d'aquesta caldera

La millor cuina del món i les millors cuineres

La millor taula i la millor lluna

un bon regal i....

KAUEN MATGES !!!!

UN SECRET...: AQUESTA BOTELLA NO DUA AIGUA

CAP A TBILISI

El matí s'aixecà un poc resacós per les Kabretes.... però no per la família que ens acollí que s'encuidà de tornar-nos a preparar una bona taula perquè el camí de tornada que ens quedava seria molt i molt llarg ...

Els 4x4 ja eren a punt...

Les Torres del poble de **Keselo**

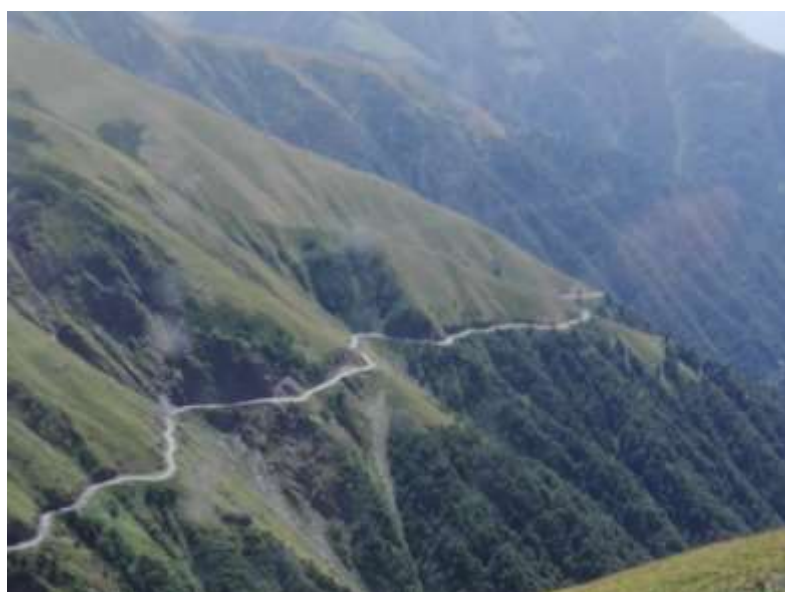
tot sembla un poc tort....

i encara no hi havia curves...

Emprenem la tornada... ben xalestos i cansats...

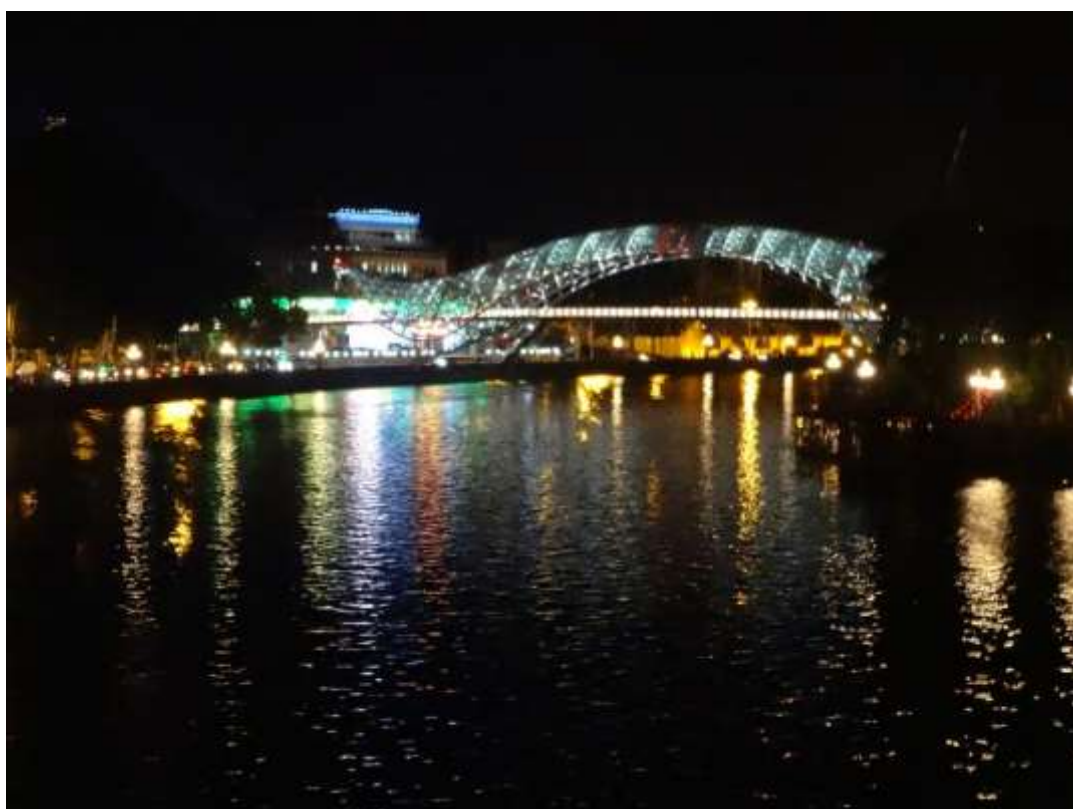

Després de moltes hores de cotxe per una carretera de "*****" somni "*****" una mossegadeta sempre ajuda

ACTORS: Eva, Andreu, Marisa, Chota, Julià, sa Petita, Marian, sa Petitona, Teresa, Marga Alomar, Marilén, Flexo i jo mateixa. UN BON EQUIP DE GENT I DE PERSONES.

I arribàrem a **Tbilisi** i encara que tinguérem hotel no dormírem... PERQUÈ VIDA NOMÉS EN TENIM UNA.

QUÈ HEM TORNAT A APREDRE ESSENT KABRETA:

que cada dia és diferent,
que som feliços de conèixer gent,
i sobretot...:
que tots els pobles són millors si cadascú pot fer els comptes a ca seva.

**Ens veiem
aviat !!!**

